

INLEIDING

De Tijdelijke commissie advisering indicatiestelling (TCAI) is 6 juni jl geïnstalleerd (zie bijlage 1: instellingsbeschikking). Op verzoek van de staatssecretaris brengt zij hier een eerste, voorlopig advies uit over de indicatiestelling en de criteria in het kader van de Regeling leerlinggebonden financiering (zie bijlage 2: adviesaanvraag). Dit advies betreft met name de landelijke criteria voor de indicatiestelling in het kader van het wetsvoorstel Regeling leerlinggebonden financiering. Dit advies gaat ook in op de samenstelling van de commissies voor de indicatiestelling van de regionale expertise centra en de combinaties van handicaps waarbij onderwijs aan meervoudig gehandicapten aangewezen is. De commissie heeft de voorlopige criteria in de 'Aanvulling op de derde faciliteringsregeling' als uitgangspunt genomen (zie bijlage 3). Hieronder wordt aangegeven welke bijstellingen en aanvullingen de commissie nodig acht ten aanzien van die voorlopige criteria. Er is ook een aangepast voorstel voor de criteria bijgevoegd. Daarbij is gebruik gemaakt van de uitkomsten van het tweede proeftraject in de rapportage 'Criteria en procedures beproefd. Ervaringen van het Bureau Proefvoetsing Indicatiestelling en de Commissie proefvoetsing Indicatiestelling met het Tweede Proeftraject Indicatiestelling speciaal onderwijs' van de heer Van Rijswijk en mevrouw De Greef.

Dit advies is op uitdrukkelijk verzoek van de staatssecretaris in zeer korte tijd tot stand gebracht. Op enkele punten wordt nog gewerkt aan een nadere concretisering, m.n. ten aanzien van de paragraaf over de onderwijsbeperkingen.

De commissie heeft het bestuur van het Nederlands Instituut voor Psychologen (NIP) gevraagd om haar te adviseren over het toetsen van de criteria. Een werkgroep onder auspiciën van het NIP zal de commissie nog voorstellen doen over de beschikbare testinstrumenten waarmee betrouwbaar kan worden vastgesteld wat de mogelijkheden en beperkingen van een leerling zijn. Het gaat daarbij vooral om het testinstrumentarium om de onderwijsbeperkingen vast te stellen. Deze voorstellen kunnen aanleiding zijn tot een nadere concretisering van de betreffende paragraaf. De commissie verwacht deze werkzaamheden in samenwerking met het NIP in twee à drie maanden te kunnen afronden.

1. ALGEMEEN OORDEEL OVER DE INDICATIESTELLING EN DE OPBOUW VAN DE CRITERIA

1.1 Indicatiestelling aan de hand van landelijke criteria

De commissie onderschrijft het doel van het wetsvoorstel om te komen tot een meer objectieve en transparante indicatiestelling. Landelijke vooraf vastgestelde criteria en procedures en meer onafhankelijk gepositioneerde commissies voor de indicatiestelling dragen daaraan bij.

Indicatiestelling is een instrument om te zorgen dat kinderen die op speciaal onderwijs zijn aangewezen daar ook aanspraak op kunnen maken. Ook bij het speciaal onderwijs is er een spanningsveld tussen vraag en aanbod. Bij de invoering van een leerlinggebonden budget is een instrument zoals indicatiestelling dan ook nodig om vraag en aanbod in balans te houden en de beschikbare speciale zorg toe te wijzen aan de leerlingen die daarop aangewezen zijn.

1.2 Opbouw criteria.

De criteria voor toelaatbaarheid tot het speciaal onderwijs zijn als volgt opgebouwd: een leerling is aangewezen op speciaal onderwijs/ leerling gebonden financiering wanneer er sprake is van een ernstige stoornis of beperking, die aanleiding is tot een belemmering in de onderwijsparticipatie, waarbij de reguliere school met inschakeling van de beschikbare zorg het kind geen adequaat onderwijs kan bieden.

De belemmering in de onderwijsparticipatie is veelal de belangrijkste maatstaf bij de vraag of een kind op speciale hulp is aangewezen. Kinderen met een vergelijkbare handicap kunnen aanzienlijk verschillen in hun mogelijkheden om te participeren in een reguliere setting. Onderwijs en therapie zijn erop gericht de participatiemogelijkheden te vergroten. Een deel van de leerlingen in het speciaal onderwijs keert na enige tijd terug naar het reguliere onderwijs. De onderwijs beperking is een belangrijke maatstaf bij de beslissing of speciale hulp nog nodig is en zal ook een belangrijke rol spelen bij de her-indicatie.

De commissie is van mening dat duidelijk moet zijn welke hulp in de reguliere setting geboden is op school, bovenschools (inclusief de speciale school voor basisonderwijs) en/ of vanuit de zorgsector vóórdat een leerling voor speciaal onderwijs wordt aangemeld. De commissie hecht aan een goede onderbouwing hiervan op basis van de voorgeschiedenis/ anamnese met betrekking tot de ontwikkeling van en de hulpverlening aan het kind en/ of op basis van het onderwijskundig rapport.

De commissie onderstreept dat niet alleen classificeerbare stoornissen en beperkingen de onderwijsparticipatie ernstig kunnen belemmeren. Er wordt dan te sterk vanuit een medisch model geredeneerd. Beperkingen kunnen ook voorkomen zonder dat er een classificeerbare stoornis aan ten grondslag ligt. Kinderen die meerdere (lichtere) stoornissen/beperkingen ondervinden kunnen ook ernstige problemen in de onderwijsparticipatie ondervinden wanneer deze stoornissen/ beperkingen elkaar negatief beïnvloeden (co-morbiditeit). De commissie hecht daarom aan de mogelijkheid van de "beredeneerde afwijking" om in voorkomende gevallen tot toelating te kunnen besluiten. Een goede argumentatie is dan wel een vereiste.

2. PROTOCOL INDICATIESTELLING

Omwille van de eenduidigheid van werken is de commissie is van mening dat een wettelijk kader nodig is waardoor het ministerie een protocol kan voorschrijven. In het protocol geven de commissies voor de indicatiestelling een beoordeling van de onderzoeksdocumenten en testgegevens, en hun besluitvorming over de toelaatbaarheid onderbouwen. De aanbevelingen uit het tweede proeftraject om het protocol meer gebruikersvriendelijk te maken zullen uiteraard alle aandacht moeten krijgen bij de vormgeving. Zo'n protocol moet dan ook op een aan deze tijd aangepaste wijze aan de Landelijke commissie toezicht indicatiestelling gezonden kunnen worden.

De commissie is van mening dat ten behoeve van de besluitvorming een anamnese nodig is die deel uitmaakt van het aanmeldingsformulier en aan het protocol voor de indicatiestelling toegevoegd moet worden. De anamnese kan inzichtelijk maken of er hulp vanuit de zorgsector ingezet is en met welk resultaat. De dynamiek in de ontwikkelingslijn van het kind geeft bovendien een indicatie voor het perspectief van het kind.

3. CLUSTERSPECIFIEKE CRITERIA EN BELEMMERINGEN IN DE ONDERWIJSPARTICIPATIE

3.1 Algemene opmerkingen

In alle clusters is bij het indiceren van belang of de leerling verstandelijk gehandicapt is. De concept criteria geven ten onrechte de indruk dat de cognitieve vaardigheden van een persoon uitgedrukt kunnen worden in een getal, het IQ, dat invariabel is. Bij herhaalde meting van de intelligentie bij een en dezelfde persoon zal, afhankelijk van de betrouwbaarheid van de test, een zekere spreiding in de geobserveerde scores optreden. Het is aan te bevelen om bij de interpretatie van een IQ-score, verkregen met een betrouwbare test, rekening te houden met deze spreiding en ervan uit te gaan dat de score zeer waarschijnlijk zal liggen tussen 5 IQ-punten boven of onder het gevonden IQ. Wanneer het geobserveerde IQ binnen dit grensgebied ligt kan het nodig zijn opnieuw te testen. Dat hangt bijvoorbeeld af van de omstandigheden waaronder het testen plaatsgevonden heeft. Ook kan er twijfel bestaan over de interpretatie. Bij de eindevaluatie van de testresultaten zal men rekening moeten houden met de bijkomende problematiek.

Bij de keuze van psychologische tests voor onderzoek van kinderen met een allochtoon-etnische achtergrond verdient het aanbeveling om gebruik te maken van tests die op hun bruikbaarheid bij allochtonen zijn onderzocht. In veel gevallen zullen dergelijke onderzoeksgegevens van tests (nog) niet beschikbaar zijn. Indien bij de indicatiestelling dan toch gebruik gemaakt wordt van deze tests, dient men voor het interpreteren van de uitkomsten naast de test scores ook gegevens te betrekken over ondermeer verblijfsduur, generatiestatus (eerste, tweede of derde generatie), mate van acculturatie en acculturatiestrategie. Verantwoord ethisch handelen in deze vereist dat de mogelijk beperkte bruikbaarheid in de rapportage wordt vermeld.

3.2 Cluster 2

Criteria voor onderwijs aan kinderen met ernstige spraak-/taalproblemen

De commissie erkent dat er vaak sprake is van meerdere beperkingen op het gebied van de spraak of taal. Het VeBOSS-classificatie systeem voldoet voorlopig voor die kinderen waarbij spraak-/taalproblemen aan de orde zijn, met uitzondering van het gebied 'verbale cognitie waaronder taalinhoud en taaldenken'.

De eis dat er sprake moet zijn van een afwijking van 1.4 standaard deviatie op twee of meer van de gebieden in het VEBOSS classificatie systeem veronderstelt dat beperkingen op ieder van die gebieden betrouwbaar gemeten kunnen worden en deze metingen per gebied gevalideerd zijn. Het nu beschikbare testinstrumentarium is daar nog niet voldoende op toegesneden. Ook het tweede proeftraject leidt tot aanbevelingen om dit criterium te herzien omdat het mogelijk de doelgroep voor dit type speciaal onderwijs niet goed afgrenst en onvoldoende rekening houdt met de situatie van allochtone kinderen en kinderen met spraak-/taalproblemen door ernstige sociaal-emotionele stoornissen.

Er wordt wel gewerkt aan een beter testinstrumentarium. In afwachting daarvan adviseert de commissie de criteria voor toelaatbaarheid tot de scholen voor kinderen met ernstige spraak-/taalproblemen bij te stellen en daarbij aan te sluiten bij de huidige klinische praktijk. Deze impliceert dat er intensieve hulp nodig is - waaronder speciaal onderwijs - wanneer een jong kind een spraak-/taalachterstand van een jaar heeft, er geen verbetering optreedt met

therapie, en/of wanneer er sprake is van co-morbiditeit ten gevolge van andere classificeerbare stoornissen, resulterend in leerachterstand en/of communicatieve incompetentie.

Autistische kinderen

De commissie constateert dat een deel van de normaal begaafde autistische kinderen met een communicatiestoornis aangewezen is op speciaal onderwijs en goed opgevangen wordt in een aantal scholen voor leerlingen met ernstige spraak-/ taalproblemen. De criteria moeten indicatie van deze autistische leerlingen voor dit schooltype mogelijk maken. De communicatieproblematiek bij deze kinderen is goed te objectiveren. De commissie adviseert communicatieproblematiek toe te voegen aan de gebieden die in het VEBOSS classificatiesysteem genoemd worden.

Belemmering in onderwijsparticipatie cluster 2

Voor cluster 2 stelt de commissie dat de onderwijsbeperking geobjectiveerd kan worden door de mate van communicatieve competentie (het kind is vanwege spraak-/ taalproblemen communicatief onvoldoende competent om de interactie met de peer group aan te gaan) en door de leerachterstand die ontstaan is door het gebrek aan spraak-/taalvaardigheid. Voor kinderen die nog niet naar school zijn geweest en waarbij geen sprake is van leerachterstand kan de communicatieve incompetentie als criterium gelden. Dit criterium is te objectiveren.

Verstandelijk gehandicapte, dove en slechthorende kinderen

De commissie deelt de aanbeveling uit de tweede proeftoetsing dat de IQ-range van 60 tot 85 te ruim is om slechthorende of dove kinderen ook als verstandelijk gehandicapt te beschouwen. De algemeen gehanteerde grenswaarde is een betrouwbare IQ-score lager dan 70. De commissie adviseert die grenswaarde ook te hanteren bij de indicatie verstandelijk gehandicapt en doof of slechthorend (zie ook de opmerking over IQ-testen onder 3.1).

Verstandelijk gehandicapte kinderen met spraak/taal problemen

De commissie is van mening dat verstandelijke gehandicapte kinderen (betrouwbare IQ-score lager dan 70) met spraak-/taalproblemen aangewezen zijn op het onderwijs voor verstandelijk gehandicapte kinderen. Het is in het belang van het kind om dit voor hem geëigende speciaal onderwijs te ontvangen.

3.3 Cluster 3

Criteria voor onderwijs aan zeer moeilijk lerende kinderen.

Ook in de rapportage van het tweede proeftraject is aangegeven dat de aanduiding van de IQ-waarde onvoldoende rekening houdt met de variatie die bij het testen van een IQ optreedt. De commissie heeft formulering van de IQ-grenswaarden aangepast.

Geadviseerd wordt naast het IQ ook de sociale redzaamheid op te nemen als criterium. De sociale redzaamheid is een goede parameter voor het vaststellen van de hulpvraag van een kind en zal naast het IQ houvast bieden om verstandelijk gehandicapte kinderen te indiceren.

Voor kinderen met een betrouwbare IQ-score lager dan 70 adviseert de commissie het criterium aan te vullen: er moet ook sprake zijn van co-morbiditeit ten gevolge van een andere classificeerbare stoornis of beperking en een geringe sociale redzaamheid.

Belemmering in onderwijsparticipatie bij zeer moeilijk lerende kinderen

In afwijking van de aanbevelingen uit het tweede proeftraject wil de commissie geen onderwijskundig rapport verplicht stellen voor leerlingen wanneer er sprake is van een betrouwbare IQ-score lager dan 60. Wel onderkent de commissie het risico dat het testen van een IQ bij allochtone kinderen problemen kan geven waardoor zij mogelijk ten onrechte naar het onderwijs voor verstandelijk gehandicapten worden verwezen. De commissie zal aan het indiceren van allochtone kinderen nog aandacht geven in haar definitieve advies.

Criteria voor onderwijs aan lichamelijk en verstandelijk beperkte kinderen

In het verslag van het tweede proeftraject wordt voorgesteld om bij lichamelijk en verstandelijk gehandicapte kinderen de IQ-grenswaarde te verhogen. De commissie adviseert ook in dit geval voor de verstandelijke beperking de algemeen gehanteerde grenswaarde aan te houden van een betrouwbare IQ-score lager dan 70.

Voor meervoudig beperkte kinderen wordt het criterium "een ontwikkelingsperspectief van niet meer dan 24 maanden" gebruikt. De tweede praktijkproef geeft aan dat de omschrijving van dit criterium niet duidelijk is. De commissie is van mening dat dit criterium ook wat ruimer omschreven moet worden om die laag functionerende kinderen aan te duiden die nu veelal niet of pas laat aan onderwijs toekomen. Geadviseerd wordt: 'een diepe verstandelijke handicap of ernstige verstandelijke handicap met zodanige bijkomende problematiek dat de zorg en begeleidingsbehoefte vergelijkbaar is met die van leerlingen die lichamelijk en verstandelijk gehandicapt zijn.'

Belemmering in onderwijsparticipatie bij lichamelijk gehandicapte kinderen

De commissie adviseert de volgende criteria om de belemmering in de onderwijsparticipatie vast te stellen bij lichamelijk gehandicapte kinderen: de leerachterstand of ontbrekende leervoorwaarden en/of de mate van structureel verzuim of de geringe zelfredzaamheid (rekening houdend met de beschikbare technische apparatuur).

Belemmering in onderwijsparticipatie langdurig zieke kinderen.

De commissie adviseert de volgende criteria om de belemmering in de onderwijsparticipatie vast te stellen bij langdurig zieke kinderen: de leerachterstand of ontbrekende leervoorwaarden en/ of de mate van structureel verzuim of de geringe zelfredzaamheid of sociale redzaamheid.

3.4 Cluster 4.

Algemeen

Vanuit het tweede proeftraject wordt aanbevolen helderheid te bieden over wie bevoegd is een DSM IV indicatie te stellen: de commissie onderschrijft dat ook geregistreerde gezondheidszorgpsychologen bevoegd zijn om een DSM IV indicatie te stellen ten behoeve van een toelaatbaarheidsonderzoek voor speciaal onderwijs. Overigens blijkt uit het tweede proeftraject dat nodig is te bevorderen dat de DSM IV gehanteerd wordt.

Belemmering in onderwijsparticipatie cluster 4

Bij de kinderen met gedragsproblematiek adviseert de commissie als onderwijsbelemmering toe te voegen: een met de stoornis samenhangende sociaal emotionele-problematiek waarbij het kind een bedreiging is voor zichzelf en/ of voor anderen'

Bij verwijzing van kinderen naar scholen in cluster 4 hecht de commissie aan een goede onderbouwing van de handelingsverlegenheid van de reguliere school en zorgverleners die het kind in de reguliere setting ondersteunen en/ of behandelen.

4. BELEMMERING IN DE ONDERWIJSPARTICIPATIE IN HET ALGEMEEN

De commissie adviseert het criterium voor leerachterstand te beschrijven als "een discrepantie tussen didactische leeftijd en didactisch leeftijdequivalent of ontwikkelingsleeftijd en kalenderleeftijd van meer dan 25% waarbij gebleken is dat het geboden extra hulpaanbod geen verbetering heeft opgeleverd en/ of dat het onderwijsproces stagneert". Deze omschrijving sluit ook aan bij de criteria voor leerwegondersteunend en praktijkonderwijs.

5. MEERVOUDIG BEPERKTE KINDEREN

De commissie heeft zich gebogen over de combinaties van handicaps die dienen te worden opgenomen in de algemene maatregel van bestuur, conform het gestelde in het wetsvoorstel Leerling gebonden financiering (art. 2, vijfde lid). De criteria in "Aanvulling bij de derde faciliteringsregeling" kennen de combinaties doof - zeer moeilijk lerend, slecht horend - zeer moeilijk lerend en lichamelijk gehandicapt - zeer moeilijk lerend. De commissie kan instemmen met het aanwijzen van deze combinaties voor een indicatie meervoudig gehandicapt.

6. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES VOOR DE INDICATIESTELLING

De aanbevelingen uit het tweede proeftraject over de samenstelling van de commissie voor de indicatiestelling worden overgenomen. Als samenstelling van de commissie voor de indicatiestelling wordt geadviseerd: een onafhankelijk voorzitter, tevens lid, die vertrouwd is met diagnostische besluitvorming, en tenminste vier andere leden, waaronder een jeugdarts, een als diagnosticus gekwalificeerd gedragswetenschapper, een onderwijsdeskundige, en een maatschappelijk deskundige. De onafhankelijkheid van de commissieleden moet gewaarborgd zijn.

7. HER-INDICATIETERMIJNEN

De commissie adviseert een her-indicatietermijn van (maximaal) twee jaar. Een uitzondering kan gemaakt worden voor leerlingen voor wie geen onderbouwing van de onderwijsbeperking gevraagd wordt. Het gaat om dove leerlingen, leerlingen die verstandelijk gehandicapt en doof of slechthorend zijn (meervoudig gehandicapt), leerlingen die verstandelijk gehandicapt zijn met een betrouwbare IQ score lager dan 60, en lichamelijk en verstandelijk gehandicapte leerlingen (meervoudig gehandicapt). Voor deze leerlingen volstaat het om te her-indiceren wanneer zij van het basisonderwijs / speciaal onderwijs naar het voortgezet (speciaal) onderwijs gaan.

8. ONDERWIJSKUNDIG RAPPORT

In het definitieve advies zal de commissie nader ingaan op de eisen die aan het onderwijskundig rapport gesteld moeten worden. Zij zal daarbij als uitgangspunt nemen dat het gedrag en de prestaties van een leerling, waarover gerapporteerd wordt, steeds gezien moeten worden als resultaat van de interactie van de leerling met zijn schoolomgeving. Te vaak wordt de leerling als enige actor in de klas of de school gezien en als de enige probleem drager. Dit uitgangspunt heeft consequenties voor de vragen die in een onderwijskundig rapport gesteld moeten worden.

9. UITVOERBAARHEID EN DOELMATIGHEID VAN DE INDICATIESTELLING: REACTIE OP DE BEVINDINGEN EN AANBEVELINGEN UIT HET TWEEDE PROEFTRAJECT

De resultaten van het tweede proeftraject zijn de belangrijkste informatiebron waarmee valt in te schatten of de indicatiestelling op 1 augustus 2002 uitvoerbaar is en zal kunnen leiden tot een beheersbare instroom in het speciaal onderwijs cq de leerling gebonden financiering. De commissie hecht daartoe belang aan de volgende bevindingen.

- De resultaten van de tweede praktijkproef laten zien dat alle regionale expertisecentra een proef-commissie voor de indicatiestelling hebben ingericht die (vrijwel) alle gevraagde dossiers heeft ingezonden binnen het tijdsbestek van enkele maanden.
- Er is een grote overeenstemming tussen het oordeel van de proef-commissies voor de indicatiestelling en van de commissies voor onderzoek (86%). Er is eveneens een grote mate van overeenstemming tussen het oordeel van de externe beoordelaars van het Bureau proefvoetsing indicatiestelling en dat van de proef-commissies voor de indicatiestelling (85%).
- De externe beoordelaars van het Bureau proefvoetsing indicatiestelling beoordelen dat in 69% van de dossiers de stoornissen en beperkingen voldoende tot goed onderbouwd zijn en 58 % van de gevallen de onderwijsbeperking voldoende tot goed onderbouwd is. Daarbij moet worden opgemerkt dat voor de onderbouwing van stoornissen en beperkingen bij sommige schoolsoorten meer informatie gevraagd is dan in de eerste praktijkproef en dat ook de onderwijsbeperking verder was geconcretiseerd.
- De proef-commissies voor de indicatiestelling hebben bij ongeveer 90% van de dossiers de beschreven criteria gebruikt. In de overige 10% van de dossiers hebben ze gekozen voor de 'beredeneerde afwijking'.

Het rapport wijst ook op een aantal punten waar nog het nodige tot stand gebracht moet worden.

- De proef-commissies voor de indicatiestelling hebben moeite om de onderwijsbeperking te gebruiken. Zo'n 30% doet geen uitspraak over de aard van de belemmering van de onderwijsparticipatie. Ook de gevraagde documenten ontbreken nog regelmatig.
- Bij sommige schoolsoorten komt het nog vaak voor dat de onderzoeksdocumenten ter onderbouwing van de stoornissen en beperkingen ontbreken. Dat is bijvoorbeeld het geval bij scholen voor langdurig zieke kinderen en scholen voor lichamelijk gehandicapte kinderen.
- Er zijn nog punten in de criteria die bijgesteld moeten worden. In dit advies zijn die punten aan de orde gesteld.

Mede op grond van de beschikbare informatie uit het tweede proeftraject verwacht de commissie dat de criteria, nadat ze zijn bijgesteld, goed afgestemd zullen zijn op de kenmerken van de huidige populatie van de schoolsoorten. Wel zullen de criteria bij grensgevallen vaker tot discussie leiden of de betrokken leerling wel aangewezen is op speciaal onderwijs. Tenslotte zal de nieuwe aanpak van de indicatiestelling moeten leiden tot een betere onderbouwing van de indicatie.

Als het gaat om de uitvoerbaarheid spelen er twee vraagstukken: de organisatorische en bestuurlijke inrichting van de indicatiestelling en de vraag of de kwaliteitseisen die gesteld worden aan de onderbouwing van de criteria wel haalbaar zijn.

Ten aanzien van het eerste vraagstuk volstaat de commissie ermee, dat het proeftraject weliswaar duidelijk maakt dat er nog veel te doen valt, maar dat het ook laat zien dat regionale expertise centra het organisatorische vermogen hebben om de indicatiestelling in het proeftraject vorm te geven en ook een behoorlijk aantal goede dossiers af te leveren. Dit

geeft het vertrouwen dat de regionale expertise centra ook de indicatiestelling in het kader van het wetsvoorstel goed vorm kunnen geven.

Er zal een begeleidingstraject opgezet worden voor regionale expertise centra om de indicatiestelling in te richten en om de commissies voor de indicatiestelling voor te bereiden op hun nieuwe taak. De bevindingen en aanbevelingen uit het tweede proeftraject zullen daarin alle aandacht krijgen. Er zal ook aandacht zijn voor scholing en expertise ontwikkeling. De commissie heeft kennis genomen van de gesignaleerde problemen met de toegankelijkheid van de tekst in de Aanvulling bij de derde faciliteringsregeling en het protocol en zal terdege rekening houden met de aanbevelingen daarover.

Wat de tweede vraag betreft: de commissie realiseert zich dat nog lang niet alle dossiers voldoen aan de kwaliteitseisen die in de criteria gesteld worden aan de onderbouwing. Een goede onderbouwing is in het belang van een zorgvuldige indicering van leerlingen voor de onderwijssoort die het beste bij hen past. Er zal echter tijd nodig zijn voordat de gewenste onderbouwing ook in alle gevallen aanwezig is. De commissie zal in haar definitieve advies voorstellen doen om te bevorderen dat de kwaliteit van de dossiers in de komende periode verbetert.

Op basis van dit voorlopig advies zijn de criteria opnieuw geformuleerd. Het ministerie zal daarover met 'het veld' van gedachten wisselen. In deze fase van de ontwikkeling van de criteria is die interactie met het veld van belang. De uitkomst van dit overleg zal de commissie betrekken in haar definitieve advies.

Met dit voorlopig advies heeft de commissie haar koers ten aanzien van de indicatiestelling aangegeven en inzicht gegeven in de stand van zaken rond haar werkzaamheden ten aanzien van de criteria. De commissie beoogt hiermee een bijdrage te leveren aan de besluitvorming over de Regeling leerling gebonden financiering, gezien het algemeen belang dat daarmee gemoeid is.

TIJDELIJKE COMMISSIE ADVISERING INDICATIESTELLING
Leerling gebonden financiering

Samenstelling

Prof. drs. J. van Londen, voorzitter

Prof. dr. I.A. van Berckelaer – Onnes, vice voorzitter

Prof. dr. N. Bleichrodt

Prof. dr. L.M. Stevens

Prof. dr. W.O. Renier

Dr. R. Gonggrijp, secretaris

Adres: Postbus 757
2700 AT Zoetermeer
Tel: 079 - 3203340
Fax: 079 – 3203335
e-mail: post@tcai.nl

bezoekadres: Ierlandlaan 19
2713 HG Zoetermeer